

JACOB FELLMAN

Suola ja Noaidi

SUOLA:

Ipmilan, lean dás váccašeamen
Mun lean váldán eatnan šattuid
Rásiid, murjjiid čoaggán lean
Muoraid, gedggiid atnán lean
In leat váldán orru omiid
Eatnan šattuid ain lean váldán
Olmmoš váccii mu lusa
celkkii mu suolan

NOAIDI:

It don dovdda eatnan lági
It go dieđe mu ge leamen?
Geahča šattuid ja váldde vára
Vuohte muorain mearkkaid
Rásiid maiddá geahča nuppe láhkai

SUOLA:

Gii bat don leat olbmáid?
Leat go don olmmáiolmmoš
Dahje leat don Ipmil?
Don go rásiid dahkan leat
Don go maiddá muoraid dahket?
It go leat don eatnan gutna?

Divrin jođát nugo mun ge
 Rásit, muorat eai leat du
 geađggit maiddá eai leat min
 Isit leat ge omiinat
 Buorre lea mii buorre lea
 Mon gal diedán du ge leamen
 Čáhppes noaidi eatnan ald'
 Oro don ge sajistat
 Ane rásiidat maid šaddadeaččat

MUITALEADDJI:

Suola, noaidi rosadeaba
 Mañimustá mátkkošteaba
 Jogaid, jávriid johtaleaba
 Muoraid, geđggiid govččadeaba

Boarrásiin lea juigojuvvon
 Noaidi fidnu apmásiidda
 Áigi boahotá, áigi manná
 Noaidit givssideaddjit leat
 Gásttahis riikkaid gáhtaštallet
 Fasttes meanuiguin váibbadallet
 Áigelassii orrot jávohaga
 Jietnadallá maiddá jienádan áiggi

Leage, noaidi lagabusttát
 Dohko manná, doppe boahotá
 li noaidi buvtté maidge dahkat
 Boagustuvvo fánjavuođas
 Suorpmat njuolgga orrot
 roahkutkeahtá

NOAIDI:

Leage, leage isit don
Suola, leat don hearrán beassan
murjjiid, gedggiid, rásiid ala.

Ane, ane iežat eret
Gos don boadát, dohko manat
Lean, lean mun du badjelii.
Manan, manan, válldán, bijan
Suhppen ja deavččastan du eret

SUOLA:

De don nogat duššin, noaide-bargi.

JACOB FELLMAN

Tyven og sjamanen

TYVEN:

Gud, min gud, jeg vandrer her
Jordas grøde har jeg forsynt meg av
Plukket gress og bær
Tre og stein har jeg benyttet
Bofastes eiendom har jeg ikke rørt
Bare det som vokser har jeg tatt
Så kom det til meg en
Og kalte meg en tyv

SJAMANEN:

Du kjenner ikke til landets skikker
Ikke vet du om meg engang
Se på det som vokser og ta deg i vare
La merkene på trærne gi deg svar
Selv gresset må du se med andre øyne

TYVEN:

Hva er du for en
Er du en mann
Eller tror du at du er gud
Er det du som har skapt gresset
Fått trærne til å vokse
Er ikke du også bare jordas støv

Som jeg er også du en skapning
Gresset er ikke ditt
Trærne, steinene er heller ikke våre
Vær du husband over ditt
Godt er det som godt er
Jeg er klar over at du er til
Din svarte trollmann her på jord
Hold deg på din plass, du
Og gjør nytte av det gresset som du dyrker

FORTELLEREN:

Tyven og sjamanen kjemper
Til slutt begir de seg på en reise
Over bekker, over vann
Trær og steiner dekker de
De gamle har joiket om
Sjamanens bedrifter til fremmede
Tider kommer, tider går
Sjamenene er til besvær
Misunner de udøpte riker
Utmatter med sin fæle virksomhet
Lenge er han tyst og stille
Sier når han får anledning
Vær du nærmere deg selv
Han drar sin vei og kommer tilbake
Sjamanen får ikke utført noe
Blir ledd av i sitt fangenskap
Fingere holder han rett, knepper ikke hendene

SJAMANEN:

Vær du husband nå
Tyv, du er blitt herre
Over disse bær og steiner og gress

Ha deg vekk, langt bort herfra
Der du kommer fra, dit skal du dra
Jeg er fremdeles over deg
Jeg drar, jeg tar, jeg setter bort
Jeg kaster deg langt bort herfra

TYVEN:

Så forgår du og blir til intet, din sjaman

Oversat av Harald Gaski